

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/156/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718203344
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5718203344.4

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04, Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01, Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanej: L. I., G.. X.XX.XXXX, K. G. XXXX/X, XXX XX, Z., zastúpenej Občianskym združením OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, v konaní o zaplatenie 3.658,33 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je žalobcovi povinná zaplatiť sumu 626,52 € spolu s úrokom z omeškania vo výške:

- 5% ročne zo sumy 327,99 € od 1.9.2018 do zaplatenia,
- 5% ročne zo sumy 33,17 € od 26.9.2018 do zaplatenia,
- 5% ročne zo sumy 33,17 € od 26.10.2018 do zaplatenia,
- 5% ročne zo sumy 33,17 € od 26.11.2018 do zaplatenia,
- 5% ročne zo sumy 33,17 € od 26.12.2018 do zaplatenia,
- 5% ročne zo sumy 33,17 € od 26.1.2019 do zaplatenia,
- 5% ročne zo sumy 33,17 € od 26.2.2019 do zaplatenia,
- 5% ročne zo sumy 33,17 € od 26.3.2019 do zaplatenia,
- 5% ročne zo sumy 33,17 € od 26.4.2019 do zaplatenia,
- 5% ročne zo sumy 33,17 € od 26.5.2019 do zaplatenia,

všetko v pravidelných mesačných splátkach po 34 € zročných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením zročnej splátky stáva sa zročný celý dlh.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

III. Žalovaná má proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 78 % celkovo vzniknutých trov konania žalovanej.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19.9.2018 sa pôvodný žalobca O. K., Q..A., A. A. Z. K. proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 3.658,33 € titulom úverovej istiny, sumy 1.959,58 € titulom dlžných úrokov z istiny a ďalej zmluvného úroku v sadzbe 14,90 % ročne a zákonného úroku z omeškania v sadzbe 5,05 % ročne vždy zo sumy 3.658,33 € od 1.9.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že 20.3.2014 ako veriteľ so žalovanou uzavrel úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery a všeobecné obchodné podmienky žalobcu ako aj sadzobník poplatkov. Žalovaná

svojím podpisom na zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 3.980 € a žalovaná sa ich zaviazala vrátiť spolu s úrokmi a dohodnutými poplatkami. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru žalobca podľa § 565 Obč. zákonníka vyhlásil dňa 7.12.2015 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná časť dlžnej sumy z úveru zaplatila. Poslednú čiastkovú úpravu vykonala 25.12.2015 a potom už na úver nič neplatila.

3. K žalobe žalobca pripojil obchodné podmienky pre úver Lepšia pôžička, sadzobník poplatkov účinný v čase úverového vzťahu, Aktuálny stav úveru ku dňu 31.8.2018 a prehľad splátok úveru, úverovú zmluvu zo dňa 20.3.2014, ďalej upomienku z 18.11.2015 a doklad o jej odoslaní ako doporučenej zásielky a výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 7.12.2015 a doručenkou viažucu sa k tejto listine.

4. Súd najskôr rozhodol vydaním platobného rozkazu, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel, avšak proti platobnému rozkazu podala žalovaná včas odpor. V odpore žalovaná namietala, že žalobca porušil viaceré jej spotrebiteľské práva a súd platobný rozkaz vydať nemal. Predovšetkým nesúhlasila s tvrdeniami v listine Aktuálny stav úveru k 31.8.2018 a s tvrdením, že ku dňu 31.8.2018 je úver nepretržite po splatnosti od 25.3.2015. Poukazovala na skutočnosť, že už výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 19.11.2015 ju žalobca upozornil, že k 18.11.2015 je pohľadávka banky viac ako tri mesiace po lehote splatnosti a je vo výške 571,13 €. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 7.12.2015 žalobca vyhlásil predčasné splatenie pohľadávky v celom rozsahu. V tejto súvislosti poukázala na premlčanie nároku vzhľadom na ust. § 103 Obč. zákonníka a konštatovala, že ak si žalobca uplatnil svoje právo na súde podaním žalobného návrhu dňa 19.9.2018, je toho názoru, že premlčacia doba v zmysle ust. § 103 Obč. zákonníka začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, o ktorej žalobca nemá pochybnosti a jasne ju uvádza v dôkazoch ako splátku zročnú k 25.3.2015. Táto skutočnosť vyplýva z Aktuálneho stavu úveru. Žalobca teda právo mohol vykonať prvýkrát 25.3.2015. Preto trojročná premlčacia doba začala plynúť 25.3.2015 a skončila 25.3.2018. Žalobný návrh bol podaný po uplynutí tejto doby a v dôsledku tejto skutočnosti vzniesla námietku premlčania. Navyše žalovaná poukázala na neprijateľné zmluvné dojednania a tvrdila, že zmluva nemá náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože nie je z nej zrejmé, o aký druh úveru ide, adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, alebo sťažnosť, zjavne absentuje, nie je uvedená ani celková výška, konkrétna mena spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Poukázala na skutočnosť, že ak mala zaplatiť 120 splátok po 65 €, predstavuje celková suma k zaplaceniu sumu 7.800 € a nie celkovú čiastku úveru tak, ako ju uviedol žalobca 7.570,33 € v zmluve. Internetovou kalkulačkou si vypočítala, že RPMN je minimálne 16,29 % a nie žalobcom v udávanej sadzbe 15,96 %, pri zohľadnení poistného a celkovej splátky 70 € mesačne potom RPMN až 18,58 % ročne. Zmluva neobsahuje poučenie spotrebiteľa o práve vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, úrokovú sadzbu, úrokov z omeškania, upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Rovnako neobsahuje poučenie spotrebiteľa o práve na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť a ani názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23. Preto podľa jej názoru je predmetný úver nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Navyše podľa jej tvrdení žalobca nepreveril náležite jej schopnosť splácať úver, nepreukázal, že postupoval s odbornou starostlivosťou, údaje o mesačnom príjme v domácnosti nie sú pravdivé a preto v dôsledku porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nemal v žiadnom prípade právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a dokonca aj pre porušenie tejto povinnosti by mal byť úver bezúročný a bez poplatkov. Navyše vyčítala neplatnosť rozhodcovskej doložky zmieňovanej v ods. 4.12 zmluvy o úvere a poukázala, že ak by súd posúdil zmluvu ako bezúročnú, alebo neplatnú, podľa žalobcom predložených dokladov zaplatila celkovo sumu 1.430,02 €. Istina úveru 3.980 € rozdelená na 120 splátok potom predstavuje splátku reálne len 33,16 € mesačne a preto ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti malo byť zaplatených 19 splátok po 33,16 €, čiže 630,04 €, avšak v skutočnosti žalovaná v tomto období zaplatila 730 €, teda viac, ako bezúročný úver požadoval. V dôsledku tejto skutočnosti potom nemohla byť v omeškani a žalobca nemal jediný dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti.

5. K svojmu vyjadreniu žalovaná pripojila všeobecné poistné podmienky pre poistenie schopnosti splácať úver, platné od 1.1.2014.

6. V priebehu konania žalobca oznámil súdu, že postúpil pohľadávku žalobou uplatnenú na obchodnú spoločnosť uvedenú v záhlaví tohto rozsudku a navrhol súdu, aby pripustil zámenu v osobách strán na strane žalobcu.

7. Na návrh súčasného žalobcu potom súd uznesením sp. zn. 10Csp/156/2018 zo dňa 18.2.2019 zmenu subjektu na strane žalobcu pripustil.

8. Nový žalobca sa k odporu žalovanej vyjadril podaním z 10.4.2019, z ktorého vyplynulo, že na žalobe trvá. Poukázal na skutočnosť, že zmluva bola uzavretá v zmysle ust. § 497 a nasl. Obch. zákonníka a z jeho pohľadu mala všetky náležitosti vyžadované zákonom. Uviedol, že žalovaná celkovo uhradila sumu 1.490,02 €, ktorá bola započítaná vo výške 129,65 € na poplatky, vo výške 1.038,70 € na zmluvné úroky a vo výške 321,67 € na istinu. Listina, ktorá je Aktuálnym stavom úverom, je výpisom z bankovej knihy, ktorý je považovaný v rámci bankovej praxe za verejnú listinu, pretože údaje v bankovej knihe podliehajú dohľadu Národnej banky Slovenska. Spôsob, akým sa jednotlivé platby dlžníka započítala, upravoval čl. 5 bod 5.6 obchodných podmienok pre úver. Mesačná splátka vo výške 70 € pozostávala zo splátky istiny a úroku vo výške 65 € a z poplatku za poistenie úveru vo výške 5 €, ktorého výška bola určená v zmysle sadzovníka poplatkov. Poukázal na ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého sa do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom započítajú aj poplatky na poistné, len ak poistením úveru bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru, alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok. V tomto prípade šlo však o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby a preto poplatok za poistenie nemá byť započítaný do celkových nákladov spojených s úverom. Žalujúca strana považovala za platné aj predčasné zosplatnenie úveru a zdôvodnila, akým spôsobom bola vypočítaná suma úrokov a úrokov z omeškania.

9. Ďalším podaním z 25.4.2019 žalujúca strana ešte poskytla súdu listiny preukazujúce, že preverovala bonitu žalovanej a pripojila report zo SRBI, EOS KSI a Sociálnej poisťovne s tým, že výdavky žalovanej boli overené dopytom do úverového registra. V čase posudzovania žiadosti o úver mala žalovaná v inej finančnej inštitúcii úvery s celkovou mesačnou splátkou vo výške 316 € a to z existujúceho spotrebiteľského úveru s mesačnou splátkou 64 €, existujúci osobný úver s mesačnou splátkou 65 € a existujúci hypotekárny úver s mesačnou splátkou 187 €. Žalovaná deklarovala čistý príjem 560 €, skutočnosť, že je vydatá a nemá vyživované deti. Preto splnila parametre pre poskytnutie pôžičky vo výške 3.980 € s dĺžkou splácania 120 mesiacov a mesačnou splátkou vo výške 65 €. Predtým však požadovala sumu 5.000 €.

10. Na pojednávaní dňa 29.5.2019 sa žalujúca strana nezúčastnila. Splnomocnený zástupca žalovanej súdu predložil originál úverovej zmluvy a k nej pripojených dokumentov, ktoré žalovaná obdržala. Poukázal na skutočnosti už uvedené v odpore žalovanej a na námietku premlčania, ktorú vzniesol.

11. Súd vykonal dokazovanie čítaním listín žalobcom aj žalovanou pripojených do súdneho spisu a takto vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci:

12. Nesporne bolo preukázané zmluvou o postúpení pohľadávky, že žalobca sa v priebehu konania na základe postúpenia pohľadávky podľa ust. § 524 a nasl. Obč. zákonníka stal vo vzťahu k žalovanej jej novým veriteľom.

13. Je pravdou, že O. K., Q..A., A. A. Z. K. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník, uzavreli dňa 20.3.2014 zmluvu o úvere typu Dobrá pôžička, ktorá je opísaná v žalobe. Ako však vyplynulo z posledného vyjadrenia strany žalujúcej a nakoniec aj nahliadnutím do originálu zmluvy o úvere Dobrá pôžička, ktorý predložil splnomocnený zástupca žalovanej na pojednávaní, zmluvný proces evidentne prebiehal tým spôsobom, že pri podpise zmluvného formulára 19.3.2014 žalovanou vo Vrútkach na pracovisku O. K. boli evidentne vyplnené len články 1, 2 a 3 a z článku 4 len odseky 2 - 15, ktoré boli na predtlačnom zmluvnom formulári. Je evidentné, že prvý odsek článku 4 zmluvy o úvere nazvaný „Zmluva o úvere, podmienky úveru, záverečné ustanovenia:“, je vpisovaný dodatočne a teda v čase, keď dňa 20.3.2014 O. K. návrh žalovanej na uzavretie úverovej zmluvy spísaný na predmetnom formulári, akceptovala. Z článku 3 ale nakoniec aj z posledného vyjadrenia žalobcu uvádzaného vyššie je zrejmé, že banka v priebehu času od 19.3.2014 do akceptácie 20.3.2014 preverovala bonitu žalovanej, pretože žalovaná v článku 2 nazvanom „Žiadosť o poskytnutie úveru Dobrá pôžička“ požadovala úver vo výške 5.000 €,

splácaný 120 mesiacov. Banka jej poskytla úver vo výške 3.980 € pri 120 splátkach po 65 € pozostávajúci z úrokov a istiny pri celkových nákladoch spotrebiteľa 7.570,33 €. Tento 4. článok, odsek 1 obsahuje aj ďalšie náležitosti úverovej zmluvy, ale na prvý pohľad je zrejmé, že banka poskytla žalovanej inú výšku úveru, než žalovaná žiadala. Je zrejmé, že banka jednostranne doplnila prvý odsek článku 4 zmluvného formulára a až na počet splátok 120, sa tento jej právny úkon líši od úkonu spísaného so žalovanou - Žiadosť o poskytnutie úveru, kde žalovaná žiadala úver vo výške 5.000 €. Je teda evidentné, že písomný právny úkon žalovanej, ktorý predstavoval návrh na uzavretie úverovej zmluvy, sa líšil od písomného právneho úkonu banky, ktorá vyplnila prvý odsek článku 4 o podrobné úverové parametre, ktoré žalovanej v čase podpisu návrhu zmluvy zjavné neboli.

14. Právne vzťahy medzi stranami sporu sa spravujú Obč. zákonníkom (zákon č. 40/1964 Zb.), ale aj ustanoveniami Obch. zákonníka o úverovej zmluve, ako aj ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách pre spotrebiteľov.

15. Podľa § 43a ods. 1 Obč. zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej, alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

16. Podľa § 43c ods. 1 Obč. zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

17. Podľa § 44 ods. 2 Obč. zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia, alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

18. Z akceptácie uskutočnenej O. K. v prvom odseku článku 4 zmluvného formulára je zrejmé, že tento sa od návrhu podpísaného žalovanou líši, mimo počtu splátok, vo všetkých úverových parametroch a dokonca aj vo výške úveru. Preto tento článok je nutné považovať za nový návrh zmluvy, ktorý už žalovaná tým, že úver prijala a začala ho plniť, akceptovala konkludentne, ale nie v písomnej podobe tak, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Naviac, bez ohľadu na ďalšiu argumentáciu žalovanej po prepočítaní súdom je zrejmé, že banka pri uzatváraní úverovej zmluvy žalovanú zavádzala, ak uviedla, že celkové náklady spotrebiteľa vyjadrené ako celková čiastka úveru pri počte 120 splátok po 65 € predstavujú sumu 7.570,33 €. Po prepočítaní táto suma predstavuje sumu 7.800 €, teda sumu o 229,67 € vyššiu, než je suma uvedená ako celková čiastka úveru. Súd nepovažuje za potrebné zaoberať sa ďalšou argumentáciou žalovanej, pretože je úplne zrejmé, že O. K. a žalovaná, teda strany úverovej zmluvy, sa na obligatórnych náležitostiach úverovej zmluvy, ktoré vyžaduje ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nedohodli v písomnej podobe. Podpis žalovanej bol uskutočnený 19.3.2014 v čase, keď nebol vyplnený článok 4 ods. 1 úverovej zmluvy a prejav vôle strán v písomnej podobe sa nezhoduje ani len vo výške poskytnutého úveru. Súd preto dospel k presvedčeniu, že aj keď žalovaná úver čerpala a začala ho plniť, teda akceptovala zmluvné podmienky vyjadrené O. K. v 1. odseku článku 4 úverovej zmluvy, zmluva nebola uzavretá v obligatórnej písomnej podobe, kedy písomný prejav jednej, aj druhej strany, bol obsahovo totožný. Žalovaná bola naviac zavedená už len v takej podstatnej otázke, akou je otázka celkových nákladov spotrebiteľa, ktorá je vypočítaná vzhľadom na výšku predpísanej splátky 65 € mesačne, nesprávne. Skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemala písomnú formu, spôsobuje podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Ak bol úver bezúročný a bez poplatkov, je potom zrejmé, že žalovaná musí veriteľovi vrátiť len to, čo jej bolo poskytnuté a teda úverovú istinu vo výške 3.980 € a to v 120 splátkach, čo bola doba splácania úveru, na ktorej sa obe zmluvné strany súhlasným prejavom vôle zhodli. Na jednu splátku potom skutočne pripadá suma 33,17 €. Úver mal byť tak splácaný mesačne a keďže žalovaná ho začala splácať od 25.4.2014, k 29.5.2019 (vzhľadom na dobu vyhlásenia rozsudku dňa 29.5.2019), by mala mať zaplatených 62 splátok po 33,17 €, čo spolu predstavuje sumu 2.056,54 €. Žalovaná má zaplatených 1.430,02 €, čiže rozdiel medzi ročnými splátkami, ktoré mali byť zaplatené ku dňu vyhlásenia rozsudku, predstavuje sumu 626,52 €. Z toho je 18 splátok po 33,17 €, čo predstavuje sumu 597,06 € a predstavuje to zvyšok jednej splátky vo výške 29,46 €. Je ale možné súhlasiť so žalovanou, že žalobca nemal právo úver predčasne zosplatiť, pretože ku dňu 19.11.2015, kedy žalobca vyhotovil

upozornenie - výzvu na splatenie dlžnej sumy úveru, žalovaná mala mať zaplatených 19 splátok od 25.4.2014 do 25.10.2015 a tieto predstavovali sumu 630,23 €. Žalovaná mala k tomuto dňu zaplatenú sumu 730 € a ďalšiu sumu 700 €, podľa prehľadu poskytnutého bankou, zaplatila v decembri 2015 do celkovo zaplatenej sumy 1.430,02 €. Je teda zrejmé, že žalovaná vzhľadom na výšku splátky nebola v omeškaní a preto následné zosplatenie úveru, ktorý bol medzi stranami dohodnutý na splácanie 120 splátkami, nebolo vykonané platne a v súlade s ust. § 565 Obč. zákonníka a ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka. Za takýchto okolností možno vyvodiť, že ku dňu vyhlásenia rozsudku žalovaná úver stále nemá zaplatený, ale ku dňu vyhlásenia rozsudku žalovaná dlhuje žalobcovi sumu 626,52 € na už zročných splátkach. Túto skutočnosť súd vyjadril vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Keďže súd bol viazaný žalobou a žalobca požadoval priznať úroky z omeškania od 1.9.2018 do zaplattenia, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v nižšej sadzbe zo sumy 327,99 €, ktorá bola zročná k 1.9.2018 a následne potom postupne z každej zročnej splátky až do mája 2019, keď bol vyhlásený rozsudok. Keďže, ako súd konštatoval, žalovaná ku dňu vyhlásenia rozsudku dlhovala žalobcovi necelých 19 splátok, spolu tvoriacich sumu 626,52 €, je žalobca oprávnený požadovať vzhľadom na vývoj úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky (od 16.3.2016 = 0,00 % ročne) úroky len vo výške 5 % ročne.

20. Nárok žalobcu na nezaplattené zročné splátky úverovej istiny sa opiera najmä o ust. § 497 Obch. zákonníka, ktorý v tomto ustanovení a nasledujúcich poskytuje základný právny rámec pre úpravu úverovej zmluvy. Žalovaná sa však aj v úverovej zmluve zaviazala splácať úver 120 splátkami.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Nárok žalobcu na úroky z omeškania nachádza právnu oporu v ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obč. zákonníka.

23. Len v časti úverovej istiny 626,52 € súd preto žalobe vyhovel spolu s úrokom z omeškania tak, ako to vyplýva z vyššie uvedenej argumentácie a vzhľadom na skutočnosti vyššie uvádzané. Vo zvyšku uplatneného nároku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalovaná žiadala vzhľadom na zlé finančné pomery o povolenie splátok dlhu. Súd jej povolil dlh splácať v splátkach, ktorých zročnosť a výšku určil vo výrokovvej časti rozsudku, čím súd postupoval podľa ust. § 232 ods. 3 C.s.p..

24. O trovách konania súd rozhodoval podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku a úspešnejšej žalovanej priznal náhradu trov konania, ktorú pomerne krátil v závislosti od úspechu a neúspechu procesných strán v konaní. Žalobca spolu uplatňoval istinu vo výške 5.617,91 €, z čoho mu bolo priznaných len 626,52 €, čo predstavuje 11 % celkovo uplatnenej sumy. V 89 % celkovo uplatnenej sumy bol žalobca neúspešný a preto čistý úspech žalovanej predstavuje rozdiel medzi jej úspechom (89 %) a jej neúspechom (11 %), čiže predstavuje 78 % celkovo uplatnenej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.